

այլ յայն կողմանց մի մի մարդ յեկեղեցեաց դան առ Մարտիրոս վարդապետն թէ Դուք էք խրատող ամբոխին որ զայս առնեն, եւ թէ Վասն է՞ր ի դաս քաշէք զՍանճին եւ զՏաւութն՝ թէ երկու երեսէն են. այսպէս նոքա հաճելով զկամս նոցունց: Եւ սկսեալ Մարտիրոս վարդապետն պղծոցն նզովք տալ եւ նախատինք՝ արհամարհանօք ի բաց հանէ:

Եւ առաւօտուս Կիրակի (3 Փետր.) Եղիազար վարդապետն դաս ասաց եւ ի մէջ դասին պատմեաց զիրոն Երուսաղէմի, եւ՝ Այդ Արեւելցիք զայս գործն կու գործեն եւ զԻւրեանց կու խնդրեն. զհամախոհս նոցին նզովեաց եւ ասաց զիրոս արդուհալին թէ Այսպէս արարին, ի կենաց եւ ի Քրիստոսէ գրէն ջնջին:

Կիրակի ամսոյ ժ. Հոռոմք ի ժամն պատարագ չեն առներ եւ ամենեքեան հրամանաւ պատրիզին բազումք եւ անթիւք յամենայն սահմանացն Ղարամանու, ի Ֆէնէիէ, ի Ղուամդափուէ եւ ի Ղալաթու ի մի վայր ժողովեալ խուռն ամբոխիւ լցունին ի տիւան: Եւ ընդ վարդապետիւն Ի ոգով եւ Ին ոգով զնացաք: Եւ յեւլանել վէզիրին երթալ ի տիւան, աղաղակէին մեծածայն թէ Զուլում մի՛ աներ մեզ, կրկնելով: Եւ ետես վէզիրն, զարհուրեցաւ. Ի տուն եկէ՛ք. եւ ի գալն նոյնպէս գողային մեծածայն: Եւ յորժամ նստաւ, եկն պատրիզն Հոռոմոց երկիրպագանել վէզիրին եւ նա աքցի հարկանէր, եւ կրկին երթայր համբուրել, զարնէր բարկութեամբ. Ո՛վ չֆուտ, ո՞չ ասացի քեզ Դե ոգի առ եւ եկ. այդքան ամբոխ վասն է՞ր բերեալ ես, զտո՞ւն իմ կոխել: Եւ ասէ մեր վարդապետն. Տօլվաթաւո՛ր, որ զՍմանցոյ աչքն վախցնելոյ եկեր են: Եւ կանչէ վէզիրն դահիճ եւ ճէլլատ Բ անգամ, եւ նախարարք անկանին յոտս նորա. Ո՛վ տէր, դու արիւն չես սիրեր եւ մի՛ մտաներ ի պիղծ արիւն դուրա, այլ ըմբռնենք ի դոցանէ եւ զանենք Ե՞՞րբով՝